

§. 21.

Úřad trestní může také učiniti, aby nález trestní vůbec byl vyhlášen.

§. 22.

Pokuta jede do fondu chudých toho místa, kde přestupek byl vykonán.

IV. ● úřadech a o řízení.

§. 23.

Řízení předsebrati a rozhodovati, když kdo sáhl v právo jiného ke známce (§§. 15 a 17), a vyšetřovati a trestati přestupky v §§. 18 a 19 jmenované, přísluší politickým správním úřadům první instance dle předpisů, vydaných v příčině řízení a běhu instancí, když činiti jest o rušení řemesel a živností a přestoupení zákonů o řemeslech a živnostech.

Úřadu politickému náleží také rozhodovati, když vzejdou rozepře o právo známkové, o prioritu v něm a přenešení jeho na někoho jiného, i také o identičnost několika známek.

Pohledávali však škodující náhradu v §. 15. dotčenou, přísluší o ní rozhodovati soudci civilnímu.

§. 24.

Řízení trestní pro přestoupení zákona v nařízení tomto jmenovaná, zavést se může jedině k žádosti škodujícího, leč že by byl spáchán skutek trestní, jež soudové trestní dle obecného zákona trestního jsou povinni z úřadu stihati.

Pakli by škodující žádost svou odvolal prvé než úřad obžalovanému rozhodnutí ohlásil, má s potrestání a tudíž i s všelikého dalšího vyšetřování k tomu konci vedeného, aby žalovaný trestu došel, sejíti, škodující ale může nicméně z práva soukromého náhrady pohledávati.

§. 25.

Kdykoliv jde o porovnání dvou známek k tomu konci, aby se na jisto postavilo, zdali bylo v právo jiného k známce saženo, má je úřad skrze znalce nestranné dáti ohledati.

K ohledání mají se také strany přivzítí a ve svých vysvětleních a námítkách majíti jaké, slyšeti.

Ohledání může se jenom pro podezřelost znalců aneb pro vady formální